

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Urto/2/2017
Identifikačné číslo spisu:	3016000025
Dátum vydania rozhodnutia:	14.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:3016000025.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Micháлика a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 14. marca 2017 v trestnej veci odsúdeného C. P. , v konaní o uznanie a výkone rozhodnutia, ktorým bola uložená trestná sankcia spojená s odňatím slobody, o odvolaní odsúdeného C. P. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 25. novembra 2016, sp. zn. 2 Ntc 207/2016, a o návrhu odsúdeného na odňatie a prikázanie vecí, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného C. P. sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 25. novembra 2016, sp. zn. 2 Ntc 207/2016, podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon.) sa

rozsudok Krajského súdu v Brne, Česká republika, sp. zn. 10 T 5/2011, zo dňa 6.12.2011, v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci, sp. zn. 5 To 44/2012, zo dňa 11.7.2012, vo vzťahu k C. P., ktorým bol uznaný vinným zo skutkov kvalifikovaných pod bodom A ako zločin krádeže podľa § 205 ods. 1 písm. b/, ods. 4 písm. a/, písm. c/ Trestného zákonníka platného v Českej republike, prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 228 ods. 1 Trestného zákonníka platného v Českej republike a pod bodom B ako zvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Trestného zákonníka platného v Českej republike na skutkovom základe, že

A.

obžalovaní I. D., H. P., C. P., E. D., a D. U., spoločne po predchozí vzájemné domluvë, rozdelení úkolu, kedy najmenež vždy niekdo z nich hliadal, ďalší vnikl do napadeného objektu realizujúce samotné vloupání a vynášení vecí, načež vždy k tomu konkrétne určený obžalovaný pristavil vozidlo, do něhož obžalovaní naložili vypošené věci, s nimiž opustili níže uvedená místa činu, a to vždy s cílem vlastního obohacení,

kdy obž. I. D. a H. P. řídili ostatní spoluobžalované a měli hlavní slovo při plánování jednotlivých vloupání, přičemž jim dávali úkoly nejen před samotným započítím činu, ale i v průběhu jeho páchaní, kdy rozhodovali i o okamžitém ukončení akce v případě hrozby odhalení, čehož se tak všichni zde jmenovaní obžalovaní dopouštěli jako členové organizované skupiny, tak že

obž. I. D. společně s obž. C. P. v blíže nezjištěné době od 13.00 hod. dne 7. 2. 2010 do 06.00 hod. následujícího dne v Jihlavě, na ulici U Cihelny 2, po vysazení dvoukřídlých železných vrat ze závěsu zajištěných visacím zámkem, se dostali na oplocený pozemek skladů různých firem, kde po odtržení hliníkového vlnitého plechu venkovního obložení budovy a vystřížení otvoru o velikosti 80x80cm do hliníkového vnitřního obložení stěny vnikli do budovy skladu firmy Q. R., s.r.o., IČ 269 72 000, kde pro snadnější odcizení věci přestříhli visací zámek zajišťující vstupní plechová vrata z vnitřní strany, tyto vrata otevřeli a ze skladu postupně vynosili, vzali a za užití přistaveného motorového vozidla ke škodě uvedené společnosti odvezli různé zboží určené k dalšímu prodeji jako měděné střešní systémy, měděné plechy, nářadí, pracovní odevy, rukavice a další věci v úhrnné ceně 361 360 Kč, dále zde ve stejnou dobu ke škodě R. Q. vzali a odvezli různé již používané nářadí a to stojanovou vrtačku v hodnotě 3.360 Kč, stolní brusku v hodnotě 2.000 Kč, svařvací agregát zn. ARC 140, v.č. 080713434, typ 140 v hodnotě 6.890 Kč, ruční vrtačku zn. Narex v hodnotě 2.000 Kč, dílenský svěrák zn. York v hodnotě 1.980 Kč, dílenský kufrík zn. Stanley s nářadím v hodnotě 4.960 Kč a uhlovou brusku zn. Einhel v hodnotě 4.000 Kč, čímž tak poškozenému R. Q., nar. XX.X.XXXX, způsobili na odcizených věcech škodu v celkové výši 25.190 Kč a na poškození přestřížením visacího zámku další škodu ve výši 50 Kč a dále firmě H. společnosti s ručením omezeným, IČ 472 39 557, způsobili škodu poškozením vnějšího a vnitřního opláštění budovy ve výši 900 Kč a dále zde obžalovaní zámerně poškodili před plechovými vraty zaparkované osobní motorové vozidlo tv. zn. Škoda Favorit, S., které jim bránilo v úplném otevření těchto vrat, kdy u tohoto vozidla vytrhli na dveřích řidiče těsnící pryž spodní části okna a vyhnuli nad zámkem stejných dveří plech pro snadnější otevření zámku a dveří a vozidlo odtlačili asi o tři metry, čímž tak A. W., nar. XX. X. XXXX, jako vlastníkovi tohoto vozidla, způsobili jeho poškozením škodu ve výši 500 Kč, kdy tak celková škoda na odcizených věcech za oba poškozené činí 386.550 Kč a na poškození 1.450 Kč,

obž. I. D. společně s obž. H. P., obž. C. P. a obž. E. D. v blíže nezjištěné době od 18.30 hod. dne 5. 3. 2010 do 11.15 hod. následujícího dne ve Žďáru nad Sázavou, na ulici Brněnská 2234, po přestřížení visacího zámku, kterým byla uzamčena vjezdová brána, se dostali na oplocený pozemek skladů, kde po rozbití skleněné výplně okna vnikli do objektu skladu firmy U. s.r.o., kde poté přestříhli vnitřní visací zámek zajišťující plechová vrata do objektu, dovnitř zajeli blíže nezjištěným dodávkovým vozidlem, jímž po naložení z tohoto objektu odvezli různé zboží určené k dalšímu prodeji jako měděné plechy, okapové svody, žlaby, kolena, háky k okapům, fólie různých typů, střešní okno zn. FAKRO a další věci v úhrnné ceně 782.780 Kč a dále pak i používanou uhlovou brusku zn. Protool, v. č. 01156424 v hodnotě 2.300 Kč, čímž tak firmě U., IČ 269 59 879, jako vlastníkovi všech těchto věcí, způsobili jejich odcizením celkovou škodu ve výši 785.080 Kč, a dále na poškození objektu firmě G., IČ 155 44 451, způsobili přestřížením dvou visacích zámků a rozbitím skleněné výplně okna škodu v celkové výši 2.210 Kč a dále na stejném místě a ve stejnou dobu vnikli po odstranění visacího zámku zajišťujícího dřevěné dvoukřídlé dveře do sklepa pod budovou skladu, kde ale nic neodcizili, neboť zde z jejich pohledu nenalezli nic vhodného k odcizení, čímž tak L. P., nar. XX. XX. XXXX, způsobili na poškozeném zámku škodu ve výši 50 Kč, kdy tak celková škoda na poškození za oba poškozené činí 2.260 Kč,

3. obž. I. D. společně s obž. H. P., obž. C. P. a obž. E. D. v blíže nezjištěné době od 16.15 hod. dne 23. 3. 2010 do 06.52 hod. následujícího dne v obci Lukov, po pravé straně od silnice č. 36068 ve směru od obce Moravské Budějovice, po přestřížení visacího zámku, kterým byla uzamčena vjezdová brána, se dostali na oplocený pozemek firmy H. s r.o., kde nad dveřmi do kanceláře přestříhli přírodní kabel venkovního světla s pohybovým čidlem a po vypáčení plechových dveří trojdielných plechových vrat v oblasti zámku vnikli do budovy skladu uvedené společnosti, odkud postupně vynosili, vzali a za užití přistavených motorových vozidel odvezli různé zboží určené k prodeji jako měděné okapové svody, žlaby, kolena, háky k okapům, šrouby, hřebíky různé ruční nářadí, měděné tabule, střešní okna a další

veci v úhrnné ceně 756.110 Kč a dále další používané věci jako stavební výtah Geda - lift v hodnotě 34.510 Kč, motorový křovinořez v hodnotě 2.000 Kč, motorovou pilu zn. Partner v hodnotě 2.000 Kč a elektrické nůžky na rovinný plech v hodnotě 10.000 Kč, čímž tak firmě H. s r.o., IČ 147 04 013, jako vlastníkově všech těchto věcí, způsobili jejich odcizením celkovou škodu ve výši 804.620 Kč a dále na poškození objektu (přestřížený visací zámek, přestřížení přírodního kabelu světla, vypáčení plechových dveří) další škodu v celkové výši 1.500 Kč a dále na stejném místě ve stejnou dobu ke škodě H. P., nar. X. X. XXXX, vzali a odvezli funkční elektrickou svářečku značky JIKOV 150A, žluté barvy v hodnotě 3.000 Kč, kdy tak celková škoda na odcizených věcech za oba poškozené činí 807.620 Kč,

přičemž všichni obžalovaní byli při shora popsáném jednání vždy vedeni snahou o vlastní obohacení, což po odvezení daných věcí zní sta činu jimi přistaveným motorovým vozidlem popř. motorovými vozidly, na jejichž řízení se ve většině případů, pokud se onoho konkrétního jednání účastnili, podílel obž. I. D., obž. H. P. a spoluobžalovaný E. D., realizovali tak, že si rozdělili odcizené „neměděné věci“ a odcizené „měděné věci“ pak zpravidla znehodnotili tak, aby tyto mohli prodat jako kovový měděný odpad ve sběrnách druhotných surovin a takto získané finanční prostředky si rozdělili,

B. obž. C. P.

1. dne 25. 5. 2009 v době kolem 23.00 hod. v Humpolci na ulici 5. května, předem ozbrojen plynovou pistolí a maskovaný černou kuklou s vyříznutými otvory pro oči a oděný celkově do tmavého oblečení, nejprve přiběhl ke stojanům benzínové čerpací stanice společnosti T., s.r.o., kde v tu dobu prováděla úklid obsluha čerpací stanice H. T., nar. X. X. XXXX, na tuto namířil pistolí, druhou rukou jí předložil list papíru s nápisem v černé barvě „PENÍZE, CIGARETY“ a poté j i opakovaně důrazně pohybem pistole donútil, aby společně vešli do vnitřních prodejních prostor čerpací stanice a zde ji pod pohrůžkou stále na ni namířené pistole přinutil k otevření příruční poklady a z ní k vydání hotovosti ve výši 25.250 Kč, jakož i z pultu za pokladnou k vydání celkem stosedmdesáti krabiček cigaret různých značek v úhrnné ceně 11.133 Kč, načež s takto získanou hotovostí a cigaretami z místa činu utekl, čímž provozovateli této čerpací stanice H. F., nar. X. X. XXXX, IČ 472 47 991, j ako vlastníkově uvedené hotovosti a cigaret, způsobil jejich odcizením celkovou škodu ve výši 36.383 Kč,

2. dne 4. 6. 2009 v době kolem 02.56 hod. v Hladově 77, předem ozbrojen plynovou pistolí a maskovaný černou kuklou s vyříznutým otvorem pro oči a oděný celkově do tmavého oblečení, vešel vstupními dveřmi do prodejních prostor benzínové čerpací stanice Hladov, kde u prodejního pultu namířil plynovou pistolí na zde přítomnou obsluhu čerpací stanice L. A., nar. XX. X. XXXX, kterou pod pohrůžkou na ni namířené pistole a po opakovaných slovních výzvách „Dělej, dělej, honem!“ přinutil k otevření příruční poklady a z ní k vydání hotovosti ve výši 5.300 Kč, načež z čerpací stanice s touto hotovostí utekl, čímž firmě C., IČ 260 98 172, jako vlastníkově uvedené hotovosti, způsobil jejím odcizením celkovou škodu ve výši 5.300 Kč,

3. dne 23. 6. 2009 v době kolem 22.05 hod. v Želetavě, na ulici Pražská, předem ozbrojen plynovou pistolí a maskovaný černou kuklou s vyříznutým otvorem pro oči a oděný celkově do tmavého oblečení, vyčkal až obsluha benzínové čerpací stanice Euro Oil A. P., nar. XX. X. XXXX, bude vycházet ven, kdy při otevření dveří j i s pistolí v ruce namířenou dopředu zastoupil cestu a se slovy „Nával prachy!“ ji natlačil do vnitřních prostor prodejny, natáhnul záver pistole do zadní polohy a následně ji přinutil pod pohrůžkou na ni namířené pistole k otevření příruční poklady a z ní ke škodě firmy M., IČ 601 93 531, k vydání hotovosti ve výši 10.000 Kč a ke škodě S. U., nar. X.X. XXXX, IČ 628 71 676, k vydání patnácti dobíjecích kupónů různých operátorů v ceně 5.657 Kč a šestasedmdesáti krabiček cigaret různých značek v úhrnné ceně 4.952 Kč, načež s uvedenou hotovostí a věcmi po zaslechnutí spustěného alarmu utekl, kdy tak oběma poškozeným způsobil v souhrnu škodu v celkové výši 20.609 Kč,

4. dne 7. 8. 2009 v době kolem 02.39 hod. v Hamrech nad Sázavou, předem ozbrojen plynovou pistolí a maskovaný černou kuklou s vyříznutým otvorem pro oči a oděný celkově do tmavého oblečení, vešel do vnitřních prostor prodejny benzínové čerpací stanice OMV, kde v té době byla přítomná obsluha

benzínové čerpací stanice L. M., nar. XX. X. XXXX, na kterou ihned namířil pistoli a s opakujícími slovy „Dávaj, dávaj, peníze“ jí přinútil k otevření příruční poklady, ze které se nejprve sám pokusil vytáhnout rukou peníze, což se mu ale nepodařilo a tak z pokladny vytáhl celý plastový zásobník v hodnotě 500 Kč s hotovostí ve výši 23.821 Kč a s tímto zásobníkem i hotovostí z místa činu utekl, čímž provozovateli této čerpací stanice E. J., nar. XX. X. XXXX, IČ 628 366 92, způsobil celkovou škodu ve výši 24.321 Kč,

5.dne 15. 9. 2009 v době kolem 09.40 hod. v Brtnici na ulici A., společně s dosud neznámým spolupachatelem, předem ozbrojen plynovou pistolí, kterou držel v ruce jeho spolupachatel a zápalnou lahvi naplnenou benzínem, kterou se zapalovačem držel v ruce on sám, oba maskovaní kuklami přes obličej a celkově tmavým oblečením, vešli do pobočky M., kde nejprve vůči pracovníci této pobočky W. U., nar. X. X. XXXX, užili výhružek zapálení láhve s benzínem, načež na ni na přepážce namířili pod bezpečnostním sklem i pistoli a při tomto jednání ji opakovaně slovně vyzývali k vydání všech peněz, kdy tato jim ke škode M., IČ XXX XX XXX, vydala hotovost ve výši 95.600 Kč, s níž oba z místa činu utekli a po nasednutí do osobního automobilu tv. zn. Peugeot 205, červené barvy, S., odjeli směrem na Stonařov,

6.dne 18. 1. 2010 v době kolem 18.10 hod. v Brtnici na ulici A., předem ozbrojen plynovou pistolí a maskovaný šátkem přes obličej, kapucí přes hlavu a oděný celkově do tmavého oblečení, se nejprve schoval v průjezdu domu v bezprostřední blízkosti vstupních dveří do pobočky M., kde vyčkal do okamžiku, kdy ze dveří vycházely pracovnice uvedené pobočky W. U., nar. X. X. XXXX a E. Q., nar. XX. X. XXXX, na tyto namířil pistoli, natlačil je obě do prostor M. pro zákazníky a poté i pro zaměstnance, kde je opakovaně vyzval k vydání peněz a pro zdůraznění tohoto svého požadavku z pistole vystřelil do vzduchu, čímž obe pracovnice donútil k odemčení trezoru umístěného v prostoru pro zaměstnance, ze kterého mu pod hrozbou namířené pistole E. Q. vydala ke škodě M., IČ XXX XX XXX, trezorek tmavomodré barvy v hodnotě 300 Kč s hotovostí ve výši 372.750 Kč, s níž obžalovaný z místa činu utekl, kdy tímto svým jednáním poškozené W. U. způsobil nejméně pět měsíců trvající posttraumatickou stresovou poruchu, která si vyžádala pracovní neschopnost jmenované trvající do 18. 6. 2010 a její psychiatrické léčení antidepresivy od 11. 2. do 14. 7. 2010, kdy ani po ukončení pracovní neschopnosti a léčení nebyla jmenovaná U. schopná vrátit se zpět do původního zaměstnání,

7.dne 10. 6. 2009 v době kolem 03.30 hod. v Třebíči, na ulici Pražská, předem ozbrojen plynovou pistolí a maskovaný černou kuklou s vyříznutým obdélníkovým otvorem pro oči a oděný celkově do tmavého oblečení, vešel vstupními dveřmi do prodejních prostor benzínové čerpací stanice Pap Oil, kde u prodejního pultu namířil plynovou pistoli na zde přítomnou obsluhu čerpací stanice U. J., nar. XX. X. XXXX, které za stálého míření na ni pistolí řekl „peniaze“, čímž jmenovanou přinútil k otevření příruční poklady a z ní ke škode S. U., nar. X. X. XXXX, IČ 746 42 367, k vydání hotovosti ve výši 6.400 Kč, se kterou z místa činu utekl.

a ktorými bola C. P. uložená sankcia, a to úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov vo väznici so zvýšenou ostrahou,

sa uznáva na území Slovenskej republiky,

pričom odsúdený C. P. bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať na území Slovenskej republiky v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 4 Tr. zák.

Na výroky o treste zákazu činnosti, treste vyhostenia a treste prepadnutia vecí týkajúce sa odsúdeného C. P. vyššie uvedeným rozsudkom súdu Českej republiky sa tento rozsudok nevzťahuje.

Rovnako sa tento rozsudok nevzťahuje na výroky rozsudku Krajského súdu v Brne, Česká republika, sp. zn. 10 T 5/2011, zo dňa 6.12.2011 v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci, sp. zn. 5 To 44/2012, zo dňa 11.7.2012 týkajúce sa odsúdených I. D., H. P., E. D., D. U., E. S. a A. P..

Rozsudok (doručený odsúdenému C. P. 5.12.2016, Krajskej prokuratúre v Trenčíne 30.11.2016,

Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky 1.12.2016) napadol C. P. odvolaním zo 7. decembra 2016, doručené Krajskému súdu v Trenčíne 19. decembra 2016. Uviedol v ňom, že nesúhlasí s výkonom zvyšku trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky, voči čomu opakovane vznášal odôvodnené námietky. V rozsudku je chybné uvedené jeho trvalé bydlisko Q., nakoľko trvalé bydlisko má už viac rokov v M., kde má aj trvalé sociálne väzby, ktoré budú pretrhnuté v prípade jeho premiestnenia do Slovenskej republiky. Nie je pravda, že má byť po výkone trestu uloženého českým súdom vyhostený do Slovenskej republiky, bol mu uložený trest vyhostenia bez ďalšieho, ktorý spočíva v tom, že po prepustení by musel opustiť územie Českej republiky do 48 hodín, a je jedno do akého štátu by odcestoval. Uloženie tohto druhu trestu Krajským súdom v Brne je protiprávne vzhľadom k osobným pomerom a trvalým väzbám v Českej republike. Rovnako je v rozpore s Rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV zo dňa 26.02.2009 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach ... Podľa tohto Rámcového rozhodnutia, okrem iného má výkon trestu vo vykonávajúcom štáte zvýšiť možnosť spoločenskej rehabilitácie odsúdenej osoby. V jeho prípade, pokiaľ bude premiestnený do Slovenskej republiky bude mať opačný zmysel. Rovnako v dôvodovej správe Rámcového rozhodnutia (17) je uvedené: Ak sa odkazuje v tomto rámcovom rozhodnutí na štát, kde odsúdená osoba „žije“, označuje sa tým miesto, s ktorým je uvedená osoba zviazaná na základe obvyklého miesta pobytu a takých okolností, ako sú rodina, sociálne alebo profesijné väzby. Namieta, že neboli splnené kritéria pre uznanie a výkon s odkazom na čl. 9 ods. 1 písm. b/ Rámcového rozhodnutia. Zároveň žiada súd, aby mu určil advokáta k právnej pomoci v konaní pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky v tejto veci, pretože celá vec zasahuje značne do jeho osobnostných práv a nie je schopný sa sám obhajovať a domnieva sa, že má na právnu pomoc právo. Pokiaľ mu advokáta nemôže súd určiť, žiada o lehotu k tomu, aby si mohol advokáta nájsť sám, pretože ide o zložitú právnu vec. Vzhľadom k tomu, že bude podaná sťažnosť k Európskemu súdu pre ľudské práva na postup Českej republiky v tejto veci, a vzhľadom na judikatúru Európskeho súdu možno očakávať odsudzujúci rozsudok pre Českú republiku, žiada, aby súhlas s výkonom trestu v Slovenskej republike bol odložený do rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, či uloženie trestu vyhostenia vzhľadom k osobným pomerom bolo zákonné zo strany Českej republiky a rovnako tak odovzdanie do Slovenskej republiky.

Krajský súd v Trenčíne (ďalej len krajský súd) 7. novembra 2016 zaslal spis Krajskej prokuratúry v Trenčíne (ďalej len krajská prokuratúra) s tým, aby v zmysle § 15 ods. 1 Zákona č. 549/2011 Z.z. zaslala vyjadrenie. Krajská prokuratúra vo vyjadrení z 10. novembra 2016 súhlasí s uznaním a výkonom rozsudku Krajského súdu v Brne, sp. zn. 10 T 5/2011, zo 6.12.2011 v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci, sp. zn. 5 To 44/2012, z 11.7.2012 vo vzťahu k odsúdenému C. P..

Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) dňa 17. februára 2017 predložila spis s odvolaním odsúdeného.

Odsúdený podaním z 22. februára 2017 (doručené Krajskému súdu v Trenčíne 28.2.2017 a Najvyššiemu súdu SR 3. marca 2017) vzniesol námietku zaujatosti konajúceho senátu a ostatných senátov Krajského súdu v Trenčíne v jeho právnej veci. Súčasne s poukazom na § 23 ods. 1 Tr. por. navrhol, aby táto jeho vec z uvedeného dôležitého dôvodu bola Krajskému súdu v Trenčíne odňatá a prikázaná inému súdu.

V zmysle § 29 zákona č. 549/2011 Z.z. (o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 549/2011 Z.z.), ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

V zmysle § 15 ods. 5 zák. č. 549/2011 Z.z. proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

Najvyšší súd ako odvolací súd na neverejnom zasadnutí preskúmal v zmysle § 518 ods. 4 Tr. por. a § 15 ods. 4, 5 zákona č. 549/2011 Z.z. správnosť výrokov, ktorých sa odvolanie týka ako aj konanie, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 12 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z. na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia je príslušný krajský súd, v ktorého obvode má odsúdený obvyklý pobyt, alebo vykonáva trest odňatia slobody; inak je príslušný Krajský súd v Bratislave. Ak konanie o uznaní a výkone rozhodnutia začne na základe konania o európskom zatýkacom rozkaze, príslušným na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia je krajský súd, ktorý koná o európskom zatýkacom rozkaze. O začatí konania o uznaní a výkone rozhodnutia upovedomí príslušný súd ministerstvo.

Zo spisu krajského súdu, sp. zn. 2 Nt 207/2016, vyplýva, že Krajský súd v Brne 4. mája 2016 pod sp. zn. 10 T 5/2011, zaslal Krajskému súdu v Trenčíne podľa článku 5 rámcového rozhodnutia 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktoré ukladajú trest odňatia slobody alebo opatrenia so zbavením osobnej slobody, za účelom ich výkonu v Európskej únii, osvedčenie a rozsudok Krajského súdu v Brne, sp. zn. 10 T 5/2011, týkajúci sa odsúdeného C. P., nar. XX.XX.XXXX, občana Slovenskej republiky, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody vo väznici Mírov.

Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky 16. júna 2016, pod č. 43344/2016/83/K10/NC v zmysle § 12 zákona č. 549/2011 Z.z. Krajskému súdu v Trenčíne zaslalo na priame vybavenie žiadosť odsúdeného z 12. mája 2016 o odmietnutie uznania a výkonu trestu na Slovensku.

Z osvedčenia vydaného 3. mája 2016 vo vzťahu k rozsudku Krajského súdu v Brne zo 6. decembra 2011, sp. zn. 10 T 5/2011, v spojení s rozsudkom Vrhného súdu v Olomouci z 11. júla 2012, sp. zn. 5 To 44/2012, ktorými bol C. P., nar. XX. D. XXXX v O., s miestom posledného pobytu Q. Q., štvrt' J. XXX/XX, Slovensko, kde má rodinné väzby, č. OP: J., odsúdený vyššie citovanými rozsudkami súdov Českej republiky za skutky pod bodom A.1., 2., 3. (v rozsudku súdu I. stupňa pod bodmi A.2, A.4., A.6.) kvalifikované ako zločin krádeže podľa § 205 ods. 1 písm. b/, ods. 4 písm. a/, písm. c/ Trestného zákonníka, prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 228 ods. 1 Trestného zákonníka a pod bodom B.1. - 7. (v rozsudku súdu I. stupňa pod rovnakými bodmi ako v osvedčení) kvalifikované ako zločin lúpeže podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Trestného zákonníka. Za to bol C. P. odsúdený k trestu odňatia slobody na 10 rokov (3650 dní) a jeho odvolanie bolo zamietnuté. Z uloženého trestu (ktorý začal vykonávať 21.9.2010) k 3. máju 2016 vykonal 956 dní a predpokladaný koniec trestu je 21. septembra 2023. Odsúdený má ešte podaný návrh na zrušenie vyhostenia a súdne konanie ešte neprebehlo. Z uznesenia Okresného súdu Šumperk z 20. mája 2016, sp. zn. 5 Nt 230/2016, vyplýva, že odsúdený bol podľa § 324 ods. 1 Trestného poriadku a § 57 ods. 1, ods. 2, ods. 6 Trestného zákonníku preradený do väznice s ostrahou. Z oznámenia Okresného súdu Šumperk z 28. júna 2016 vyplýva, že pravdepodobný termín podania žiadosti na podmienené prepustenie u odsúdeného C. P. je 21. marca 2017.

Krajský súd v Trenčíne v zmysle § 15 ods. 1 Zákona č. 549/2011 Z.z. vyžiadal od krajského prokurátora vyjadrenie. Vo vyjadrení z 10. novembra 2016 prokurátor vyslovil súhlas s uznaním a výkone rozsudkov súdov Českej republiky ohľadne odsúdeného C. P., čo bolo krajskému súdu doručené ešte toho istého dňa.

Na neverejnom zasadnutí 25. novembra 2016 Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom uznal rozsudok Krajského súdu v Brne zo 6.12.2011, sp. zn. 10 T 5/2011, v spojení s rozsudkom Vrhného súdu v Olomouci z 11.7.2012, sp. zn. 5 To 44/2012, a to v rozsahu ako je uvedené vyššie.

V napadnutom rozsudku sa krajský súd dôsledne vysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami potrebnými pri uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia. Poukázal pritom aj na trvalé bydlisko odsúdeného. Obojstrannú trestnosť činu ohľadne skutkov pod bodom A.1. - 3, kvalifikovaných ako trestný čin krádeže a prečin poškodzovania cudzej veci zistil aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. U skutku pod bodom B.1. - 7, kvalifikovaný ako zvlášť závažný zločin lúpeže, túto obojstrannosť trestnosť činu neskúmal, keďže v osvedčení bol označený v súlade s ustanovením § 4 ods. 3 Zákona č. 549/2011 Z.z. Pri preskúmaní osvedčenia a rozsudkov súdov Českej republiky nezistil dôvody na odmietnutie ich uznania a výkonu. V súlade so zákonom rozhodol aj o spôsobe neprerušenia výkonu trestu odňatia slobody, keď odsúdeného zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Odsúdený opakovane v priebehu konania o uznaní a výkone rozhodnutia, ktorým bola uložená trestná sankcia spojená s odňatím slobody, rovnako ako v odvolaní uvádzal, že nesúhlasí s výkonom uloženého trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky. Trvalý pobyt nemá na území Slovenskej republiky, ale ho má viac rokov v Českej republike, kde má aj trvalé sociálne väzby, družku, otca a dcéru, ktorí sú občanmi Českej republiky. Argumentácia krajského súdu v tejto súvislosti s trestom vyhostenia nemá oporu v zákone.

Odvolací súd zo spisu zistil, že odsúdený ako štátny občan Slovenskej republiky má trvalé bydlisko v Q., R. J., okres Q., Slovenská republika, ktoré doposiaľ nebolo zrušené.

K uvedenému najvyšší súd uvádza, že krajský súd správne poukázal na to, že odsúdený má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, čo je zrejmé z osvedčenia, uznesenia Okresného súdu Šumperk, Česká republika, ale ja z odpovede na lustráciu v Registri obyvateľstva Slovenskej republiky a zo sťažnosti odsúdeného z 30. mája 2016 (č.l. 85). Opodstatnene krajský súd dospel k záveru, že súhlas odsúdeného v zmysle § 6 ods. 3 písm. a/ v nadväznosti na ods. 1 písm. a/, písm. b/ zákona č. 549/2011 Z.z. nevyžaduje, keďže ako štátny občan Slovenskej republiky má tam trvalý pobyt a bol mu uložený trest vyhostenia.

V odvolaní odsúdený poukázal aj na to, že mal krátku lehotu na zvolenie obhajcu pre konanie pred Krajským súdom v Trenčíne. Prvý krát v tejto veci odsúdený požiadal o ustanovenie obhajcu 19. decembra 2016, resp. o poskytnutie lehoty na zvolenie si obhajcu. Prípisom predsedu krajského senátu z 18. januára 2017 bol odsúdený poučený o neexistencii povinnej obhajoby, preto mu obhajca nebol ustanovený, ale že si obhajcu môže sám zvoliť, čo neurobil.

Dňa 23. februára 2017 odsúdený s poukazom na § 40 ods. 2 Tr. por. požiadal o opätovné ustanovenie obhajcu z dôvodu, že nemá žiadne finančné prostriedky na úhradu trov obhajoby. Súčasne žiadal o odklad súdneho konania v tejto veci, čo adresoval krajskému súdu, ktorý to predložil odvolaciemu súdu 1. marca 2017.

Najvyšší súd v štádiu rozhodovania o odvolaní nemá zákonný dôvod prerušiť konanie o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia. Odsúdenému zo strany krajského súdu bola poskytnutá dostatočne dlhá lehotu na zvolenie si obhajcu, o povinnú obhajobu v danom prípade nejde. Navyše odsúdený so žiadosťou o ustanovenie obhajcu nepredložil potrebné doklady o jeho nesolventnosti, ako to požaduje § 40 ods. 2 posledná veta Tr. por. Odsúdený je momentálne vo výkone trestu odňatia slobody v Českej republike. Najvyšší súd z dôvodu, že odsúdený nepreukázal nemajetnosť, jeho žiadosti nevyhovel.

Odsúdený vzniesol námietku zaujatosti všetkých senátov krajského súdu bez toho, aby konkretizoval túto námietku skutočnosťami odôvodňujúcimi vylúčenie všetkých sudcov krajského súdu. Takúto skutočnosť nezistil ani najvyšší súd pri prerokovaní odvolania odsúdeného. Námietku podal až po rozhodnutí krajského súdu (rozsudok bol vyhlásený 25.11.2016), hoci vedel, že sudcovia tohto súdu budú v jeho veci rozhodovať, pričom rozsudok mu bol doručený 5. decembra 2016 a odvolanie proti nemu podal 7. decembra 2016. Námietka zaujatosti bez jej špecifikácie (dôvody vylúčenia) a z časovým odstupom minimálne dva a pol mesiaca nebola podaná bez meškania, ako to požaduje ustanovenie § 31

ods. 4 Tr. por. Podľa § 32 ods. 6 Tr. por. o námietke zaujatosti, ktorá nebola vznesená bezodkladne, sa nekoná.

V námietke zaujatosti odsúdený zároveň navrhol odňať jeho vec krajskému súdu a prideliť ju inému súdu. V tomto návrhu považoval za dôležitý dôvod práve námietku zaujatosti sudcov krajského súdu. Iný dôležitý dôvod neuviedol a najvyšší súd nezistil dôvod na takýto postup. Tým neboli splnené podmienky § 23 ods. 1 Tr. por., teda na delegovanie veci inému súdu. Odsúdený však námietku zaujatosti a návrh na delegáciu podal už po lehote na podanie odvolania, teda po uplynutí 15-tich dní od prevzatia rozsudku a navyše aj po rozhodnutí krajského súdu. V dôsledku zamietnutia odvolania pre jeho nedôvodnosť nebolo možné rozhodovať o delegácii, pretože príslušný (zákonný) krajský súd vo veci už rozhodol.

Najvyšší súd, vzhľadom na vyjadrené k takto podanej námietke a návrhu na delegáciu nemohol prihliadať aj pre ich oneskorené podanie, a preto o týchto podaniach nerozhodol.

Na základe vyjadreného najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný žiadny riadny opravný prostriedok, rozhodnutie je konečné.